

M A G Y A R K U R I R.

Indült Bécsből, Pénteken, Aprilis' 20-dikán, 1827.

B r a s i l i a.

„Jan. 25-dik és 26-dik napjain a' boldogult Leopoldina Császárné ő Felsége halálára nézve nagy pompával tartatott Rióban a' Cathedrale templomban a' gyászos istentisztelet, mellyen a' Császárral és a' Császári Herczegasszonyokkal egyetemben, az egész Udvari Kar és minden ott lévő idegen Követségek jelen voltak.

P o r t u g a l l i a.

A' Csillag azt jelenti Lisbonából Márztius' 24-dikéről, hogy a' Régens Princzaszszony tekintetbe vévén az Insurgens Vezéreknek azon tselekedetét, melly szerint ők minden mesterséggel iparkodtak az Augustus 5-dikén és Okt. 23-dikán 1826-ban kiadatott Amnestiai Végzéseket az alsóbb tisztek és köz katonák előtt eltitkolni, annak idejét meghosszabbította és Apr. 20-dikáig kiterjesztette.

A' Követek' kamarája elejibe olly törvényjavallat érkezvén, hogy az Ujságlevelek is stempeleztessenek-meg, az ezt illető tanátskozásokban sok tagok ellene szegtek magokat a' javallatnak, 's a' többek között P e r e i r a - d o - C a r m ó illy megjegyzést tett: — „Haszontalanul hozzák-fel „nékünk Anglia' példáját, hogy ott is meg „stempelezik az Ujságleveleket. Más Anglia, „más ismét Portugallia; ott már tsupa „szükséggé lett az újságolvasás, és akár „mint megdrágitssa a' stempelezés az ujságokat, azokat még is olvassák: Portu-

„galliában pedig még tsak ujságonkapás- „ból olvassák azokat, nem azért, hogy ta- „núljanak belőlök. Nékünk nem azon kell „tehát törekednünk, hogy ezen kevés ol- „vasás-kívánást is az Ujságoknak megdrá- „gítása által elnyomjuk, hanem hogy in- „kább elevenítsük.“ — Több e'féle beszélgetések után, mint hogy senki pártját nem fogta azon javallatnak, hogy az ujságokat is meg kell stempeleztetni, közönséges megegyezéssel vissza vettetett a' Jovallat.

Török és Görög Tudósítások.

A' Konstan - c i n á p o l y b o l Márzt. 26-dikán indult tudósítások szerint, ott szározon vízen nagyok az ezen esztendei táborozáshoz való hadi készületek. A' hadi hajók, nagyok kitsinyek, a' belső kikötőhelyből kijöven, Betsiktaschal általellenben a' Bosphorus tengeren állapotok-meg, honnét néhány hetek alatt a' nagy tengerre szándékoznak kivezni.

A' szározi sergeknek a' keresztyén Hatalmasságok módja szerint való gyakoroltatása, valamint az Európai úgy az Ásiai Török birodalomban is kettőzött lépésekkel halad előre; 's a' kigyakorlott sergek egymást követik a' tsatázó mező felé. Adrianopolisnál 3600, Brussánál 2400 illy kigyakorlott fegyveresek állanak készen az útnak indulásra L a r i s s a felé a' fő hadi szállásra, hova ezen napokban Konstan - c i n á p o l y b o l is 6000 emberekből álló osztály indult útnak. A' sergek pontosan fi-

zettetnek; a' hadi kassák mindenütt a' Regementekkel vitettetnek, a' katonaság a' helységeken, hol által útozik, mindent kész pénzel fizet, ellenben a' helységek mindent előre megszerezni és készen tartani tartoznak a' katonaság' számára. Minden Regementnél fő- és al Orvosok, kéz-ervosi eszközök egy gyógyító szerek, Orvosságok találtnak. Az Orvos-személyek jól fizettetnek (mondják, hogy minden fő Orvosnak 1000, és minden kéz-Orvosnak 400 Piaster volna hónaponként való fizetése; de ez soknak látszik). Természet szerint való dolog, hogy ezen intézetek sok eddig nem volt költségeket tettek szükségessé, 's erre nézve már most sok olly adózások béhozattattak, mellyek eddig nem voltak szokásban a' Törököknél. A' Kereskedő boltoktól, magazinumoktól, korts-máktól 's a' többi, minden nap' meghatározott adót kell fizetni, a' szerint, a' millyen jó helyen találtnak 's a' mennyire jövedelmek kiterjed.

Az ezen szentendei új hadi készülétek nagyon magokra vonták a' közönség' figyelmét, melly ezeket nyughatatlansággal szemléli; nagyon kíváná, hogy már egyszer mind ezek megszűnnének, és a' tsendesség helyre állana. De ohajtják eztáltaljában az emberiségnek minden barátjai, 's különösen az Europai Hatalmasságok, kik minden törekedéseik által azon iparkodnak, hogy Európában a' tsendességet helyre állithassák 's állandóvá tehessék; a' melly iparkodásokat az ő Konstanczinápolyban lévő Követeik a' Portánál minden Diplomatikai úton módokon fogantossá tenni törekednek, tellyes megegyezéssel jóvallván néki, hogy botsátkozzék-le a' Görögökkel való megegyezésre.

Az Áthéne vidékeiről ugyan ezen Konstanczinápolyi tudósításokkal együtt Bétsbe érkezett tudósítások Mártz. 10-dikéig

terjednek. Ezek szerint ennyiben áll most a' Görögök állapotja: — „

Generalis Karaiskaki jól megverte ugyan Distomónál Omer Basát, de abban még se akadályoztathatta-meg, hogy sergének megmaradott részével Daulián által Talandi felé elmehessen, a' melly verekedés után Karaiskaki Eleusishez vissza tért és oda már megérkezett. Azon Görögök és Görög-pártfogók pedig, a' kik Fébr. első napjaiban Piraeushoz kiszállottak vala, ezen kikötőhelynek és Phalerusnak még ma is birtokaikban vannak és ahoz készülnek, hogy magokat Karaiskakival összsatsatólván, Athéne' fellegvárának, Akropolisnak, az ostrom alól való feloldoztatására még egy újabb próbát tegyenek. Akropolisban most Fabvier a' vár-kommandáns.

A' mi egyéb eránt az Attikában és Livádiában mostanság eléfordúlt történeteket illeti, ezek környülállásosan elé adattatnak az Aeginai Görög közönséges ujságnak Fébr. 21-dikétől Mártz. 10-dikéig kijött és a' 27-dik számtól a' 32-dikig terjedő darabjai, a' mellyek mind egyszersmind érkeztek-meg Bétsbe, a' hol illy kivonásban adattak-ki; — „

„Aeginából Fébr. 21 dikén. Bár mi szorosán körül kerítve tarttsák is a' Törökök Akropolist, tsakugyan még is módot találának két bátor emberek ezen várban arra, hogy általszökvén a' Török táboron Piraeushoz jussanak, és oda ezen várbol, leveleket vigyenek, mellyek Fébr. 15-dikéről szollanak. E' két embereknek neveik Mitropulo Ilyés és Moraiti Luka; az Galaxidiből, e' pedig Áthénéből való. Eleven színekkel lerajzoltatik a' levelekben, hogy melly szörnyű inségekkel kéntelenítették ezen várban küszködni az őrző sereg, de, hogy mind e' mellett is álhatatosan elszánta magát, a' várnak utolsó tsepp vérig való védelmezésére, azon reménségtől tápláltat-

ván, hogy a' Vasso, Notara és Burbachi által a' szározon tétetett és Kameronál szerentsétlenné lett expeditziót, a' Piraeushoz kiszállott sereg eddig jóvá tette, és hogy a' Karaiskaki régen ohajtott visszaérkezése által Akropolis vára végezetre fel fogna az ostrom alól oldoztatni. — (*)

(*) Egy Aeginából Mártz. 2-dikán indult és Smyrnába érkezett levélben illy megjegyzés tétetett a' fenn említett két kémeknek mérész tettjeiről: — „Ezen emberek azt is elméjekben forgatván, hogy, ha talám Piraeusba szerentsésen megérkezhetnének is, valyon lehetséges leszene, hogy azután a' várba ismét vissza jöhessenek, erre nézve illy módot találtak arra, hogy, ha magok vissza nem mehetnének is, legalább levelet küldhessenek bé oda: Egy galambot vittek-el magokkal, 's ezt Piraeusban elbótsátván a' szárnyasposta, egy, az ő nyakába függesztetett czédulával valóságosan vissza érkezett Akropolisba; innét pedig az ő szerentsés megérkezése, az előre tétetett egyezés szerént, három ágyúlövésnek által adatott hírről a' Piraeusnál tanyázó Görögöknek.

„Az említett levélben a'-felől is szó van, hogy az Akropolisi őrző sereg elbetegesedett, 's még Oberst. Fabvier is a' betegek között volt, de már gyógyulni kezdett. Az ellenséges bombák mostanság sajnos károkat okoztak az Akropolisban találató ritka régiségeknek. Egy bombi az Erechtheus' templomára esvén-le, azt egészen özsze rontotta, 's annak omladékai tizenegy személyeket temettek oda, kik között volt a' Gura özvegye is. Egy más bombi már ez előtt a' Parthenont rontotta vala özsze. Hasonló veszedelem fenyegeti a' több itt lévő betses ritkaságokat is.

„Febr. 12-dikén verekedés fordult elé Distomónál a' Karaiskaki és Omer Basa sergeik között, A' Görög vezér, Stirkó-

hoz egy tsapatot állított vala lesbe, melyre, mihent az a' lesből kiütött, azonnal egyszerűsmind rá ütöttek a' Török lovasok és gyalogok, mellyet a' mi Distománál álló egész sergünk eszébe vévén, töstént segítségére sietett vezérével együtt az előbbeni lesben állott tsapatnak és sok Törököt megölt. Mind két rész vakmerő módon verekedett; végezetre táboráig vissza kergettetett az ellenség, hol az ő sátorai már szekerekre valának rakva. Nem leheté bámulás nélkül szemlélni, hogyan kerget egy gyalog Görög sereg tsak hét lovasok' segedelmével, két ezer lovasokból álló Török serget. Zsákmányra is meglehetősré tett szert a' Görög sereg: de nem folytathatta tovább a' győzedelmeskedést, mivel éppen ekkor számos segítsége érkezett a' Törököknek, melly a' viaskodást megújítván, ámbár a' Görököket e' se zavarhatta meg, 'sők a' verekedést így is egész az éjszakának elkövetkezéséig folytatták, de akor osztán annak véget vetvén, sántzaik közze vissza tértek. A' mi vesztésünk tsak 2 elesett és hét megsebesedett emberekből állott; a' Törökök sokkal többet vesztek. —

„Gen. Karaiskaki nem ok nélkül bíztat bennünket azzal, hogy a' Negroponti Basának Omernek sergei is arra a' sorsra fognak még jutni Talandin, melyre Rachovánál a' Kiaja-Bei és Musta-Bei' sergeik jutottak. Bár mentülhamarabb bétellyesedését láthatnók ezen reménségnek. De halljuk is már távolról, hogy Karatassónak és Gatzónak vezérlések alatt már kiszállottak a' Skopolói, Skiathói és Skirói sergek Talandira, 's ott az ellenséggel megverekedvén, győzedelmeskedtek, melly mozdulásokról mindazáltal még nem vettünk bizonyos tudósításakat. Azt tudjuk, hogy ezen sergeink nagy haszonnal dolgozhatnak az Akropolist ostromló Seraskiernek háta megett, 's az ő eleségének, melly a' vizen Voló, Zituni, és Egri-

bos felől, 's a' szározon a' Thermopilák felől érkezik hozzá, útját egészen ketté vághatnák, melly ha megeshetne, úgy ő tüstént félbe szakasztani kéntelenítettne ezen várnak ostromlását.

„A e g i n a Fébr. 28-dikán. (Ezen darabjában a' Görög közönséges ujságnak, az előbbeninél sokkal újabb történetekről szólló tudósítások fordulnak-elé, t. i: hogy Distomónál Fébr. 18-dikán ismét szerentsésen tsatáztak a' Görögök, és hogy azután Szalóna' fellegrvárát tüstént oda hagyták a' Törökök): — „

„Omer Basa Karystóbol, 's több más Török vezérek több helyekről, ismét Distomóhoz gyülekeztek vala össze: de a' kiknek első rohanását meggátolni három száz Görögök elégségesek valának; de nem soká a' Szulióták' vitéz vezérei is megérkeztek Szalóna városából, 's Karaiskaki is kiállott a' síkra; kik az ellenség' plánumát kevés napok alatt egészen semmivé tették, míg végre, több napokig tartott verekedés után, Omer Basa minden vezértársaival együtt futásra vette a' dolgot, a' melly verekedések e'képpen folytak: „

„Fébr. 18-dikára virradó éjjeli 2 órájában rá rohantak a' Görögök a' Török táborra, 's véletlen megjelenések által olly ijedtséget okoztak annak, hogy ágyujit, munitzióját, sátorait, 's minden bagázsáját ott hagyván, megfutamodott. A' Görögök nyomban kergették őket, 's kiket utól érhettek, azokat mind össze vagdalták. Szám szerént még nem írhatjuk-meg az ellenség' veszteségit, de azt előre is írhatjuk, hogy sokat vesztett. Illy nagy ellenséges erőt, több napokig tartott küszködés után végezetre, úgy szollván, egy óráig tartott bátor rá-tsapás széllesztett el egészen. Ezen győzedelmünk is megérdemli a' többek közt, hogy az egész Görög nemzet ditsóittse érette a' Mindenhatót! —

„Már most tudósíthatjuk Nagyméltóságú Országlószékünket, hogy Keleti és

Enyészeti Görög országnak minden Eparchiáji bátorságban vagynak, 's az egész szározi Görög ország' földjén, számos Görög sergek táboroznak. Mi most, minekutánna emez egész hazánkat fenyegető Omer armádája elszéllesztett, egy pontot se látunk, a' melynek olly különösen kívántatna a' segítség, mint a' ditsósséges emlékezetű Áthénének, melyre nézve mi sietve meg is jelenünk Akropolisnak segítségére, 's reménljük is, hogy Nagyméltóságú Országlószékünknek 's az egész Görög nép' imádságának segedelmével a' Seraskier Reschid' armádáját is meg fogjuk verni és őtet Akropolis mellől el fogjuk kergetni. Minden sergeink boszszuállásnak ohajtása által elevenítettnek ezen ember ellen, azért, hogy Áthénének szent földjét megmotskosítani 's ditsósséges emlékezetű Öseinknek temető helyeiket megundokítani mérészlette. Addig is határtalan tisztelettel maradván —

Patrióta Karaiskaki.

„Költ a' Distomói táborban, Fébr. 19-dikén 1827-ben.

Utól-írás. — „Három Török hajók a' Lepantói öbölből Szalónához érkezték, a' hozott serget oda kiszállították: hanem a' miénk is azonnal ott termettek, 's rá tsaptak a' kiszállott ellenségre. Sajnos vesztés vala ezen tsatában a' Görögökre nézve, hogy itt a' mi vitéz rokonunk Drákó Athanásius megölelt. — Aláírta: — „

„Patrióta Karaiskaki.

Egy más levél, ugyan a' fennebb felhozott Aeginai Ujságban: — „

„A' Nagyméltóságú Országló Biztosághoz! Sietünk a' Nagyméltóságú Országlószéket új szerentsés történetekről tudósítani. A' Szalónai fellegrvárban volt ellenséges tsapat magát minden felől szorongattatni szemlélvén, és semmi segedelmek érkezését nem reménlhetvén, fu-

tásra vette a' dolgot és oda hagyta ezen várat, 's a' mieink utánna eredvén, nem kevés kárt tettek neki. Generális Panurias foglalta-el a' várat; a' Szalonához kiszállott Törökök is elfutottak. Még egyszer tudósítjuk tehát a' Nagyméltóságú Országglószéket azon örvendetes történetről, hogy e'-képpen Isten' segedelmével az egész Görög száraz föld szabaddá lett. Nints tehát egyéb nagy munkánk a' végrehajtásra, csak hogy a' kevély Seráskiert Athéne' szent földjéről elkergethessük. Meg is fogunk 5 vagy 6 napok alatt minden sergeinkel érkezni, hogy Athénének megszabadítására utolsó tsepp vérünket kionttsuk. — Aláírta, Distomóban, Febr. 20-dikán,
„Patrióta Karaiskaki.

Még találtatik ugyan a' fenn írt napi Aeginai Görög ujságban, egy még újabb hadi történetről való tudósítás, a' melly Athéne és a' Piraeus' kikötőhelye között fordult elé, és illy szavakból áll: — „

„E' hónap' (Fébr.) 22-dikén délutánni 1 és 2 órák között néhány Görögök a' Piraeusi sántzok között lévő táborból kimenvén, itt-amott össze tsaptak a' Törökökkel; a' verekedés lassanként fontosodott; 's mind két részről több-több verekedők gyültek össze a' verekedésnek helyére; és ez így tartott estvig. Az ellenség 100 embert vesztett; a' mi vesztésünk két elesett, és hét gyengén megsebesedett emberekből állott. Vitézeink nagyon felvagnak tüzesülve 's alig várhatják, hogy Akropolisnak megmentésére mehessenek.“

„A e g i n a, Mártz. 3-dikán. (itt az Aeginai Országglószéknek néhány rendbéli Hirdetése fordúlnak elé, mellyek ma nem térvén ide, jövő keddi ujságunkban következnek. Az ezekben találató hadi tudósítások' folytatása így hangzik): — „

„A' Distomótól elfutott Török sergek,

részint ismét Dauliához részint Turkocho-rihoz vonták-el magokat. De Dauliánál se tartották magokat bátorságban lenni, melyre nézve onnét is tovább futottak, 's szokássok szerént itt is oda hagyták magazinumaikat és bagázsíájokat. Hasonlóképpen tselekedtek azon Törökök, kik a' Parnaszszus hegyén a' Jerusálem klastromát eddig elfoglalva tartották. Félelem és rettegés lepett itt meg minden Törököt, kik azonnal megfutamodnak mihent Görög serget látnak. —

„A' fő vezér még ma (Mártz. 3-dikán) Distomóban tanyáz; eleséget vár oda azon sereg' számára, mellyet ezen nevezetes tanyának védelmezésére, hátra akar hagyni, a' melly eleségnek megérkezése után maga, egy jó számú Osztállyal azonnal útnak indul Attika felé. Egy része a' várt eleségnek már meg is érkezett, 's kevés napoknak elteltével, szemközt fog nézni ezen győzedelemhez szokott sergünk is a' kevély Reschid armádájával. —

„A' Piraeusi Görög sereg naponként folytatja Athéne' szomszédságában a' Törökökkel való öszszetsapást; sántzait naponként erőssíti és számosítja, 's az Akropolis' ostromoltatására szolgáló sántzokig egy ágyúlövésnyire közelit, 's fel-lármázza az azokban tanyázó Törökséget.“

Most még a' következő utolsó sorokat kívántuk ide tenni a' Mártz. 10-dikén költt Görög közönséges Ujságból: — „

„Egész Görög országnak örömmel jelentjük, hogy Fő-vezér Karaiskaki megérkezett Eleusishez! 's vissza hozta azon armádánkat, melly a' Mindenható által megáldadott, 's mellyet a' Parnaszszusi győzedelem megkoszoruzott. Jól által látta ezen Vezérünk, hogy mellyszükséges legyen az ő jelenléte Attikában: hanem elébb bátorságossá kelle neki Kelet-és Nyugot-Görög országban a' megszaba-

ditott tanyákat helyheztenni; 's tsak azután folytathatá útját Attika felé bátorsággal. Az általa tétetett intézetek valóban nagy böltsességet és hadi tudományt mutatnak. A' Görög Országlószék nem tsalattott-mek választatásában.

„Még egy nagy munka van hátra, mellyet Karaiskakinak végre kell hajtani. Semmivé kell tenni a' Seraskier' sergeit 's fel kell Akropolist óldozni az ostromalól. Ezt is végre fogják hajtani az ő böltsége és vitézsége. Az Isten' segedelme, az Országlószék és a' Haza' imádságaiklégyenek véle és katonájival!!!“

B é c s.

Császár és Király Ő Felsége a' maga Házi, Udvari és Status Titkos Canczellarriájánál szolgáló Udvari Titoknokot Huszár Bálint Urat, valóságos Cs. K. Státus Cancellariai Tanátsosá méltóztatott kegyelmesen kinevezni.

Az Erdélyi F. K. Udvari Cancellariánál megüresedett Valóságos Udvari Titoknoki hivatalra, eddig volt Erdélyi Kormányozószéki Titoknokot Scharberg Bedeus Jó'sef Urat méltóztatott Ő Cs. K. Felsége, az ő tehetségeire, tett jó szolgálataira, 's hasznos és szorgalmatos magaviséletére való tekintetből, kinevezni.

A' pénzfollyamat Aprilis' 19-dikén: közép árr;

A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji 90 1/8

Az 1820-béli sorsosok, 158 1/3

Az 1821-béli hasonlók, 121 7/8

Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, — — forint. keltek, mind C. ben.

A' Bankó Aktziák keltek 1082 7/10 forinton. Conv. Pénzben.

Magyar Ország.

A' Posonyi Német ujságban ezek íratattak Apr. 17-dik napján:

„A' Husvét innepeket megelőzőtt három napokon tsak kerületi tanátskozások

tartattak: hanem tegnap, mint Husvét második napján délutáni 1 órakor a' 212. dik Országos Elegyes ülés tartatott, melyben az Ország' Rendeinek több féle Praeferentialis tárgyakra nézve Ő Felségéhez tett alázatos Felírásaikra Ő Felségétől adott Felséges Resolúzió olvastatott-fel.

„Tsak alig kezdett vala az a' nagy veszteség valamit enyhülni, mellyet a' haza, 's egy legfőbb polgári és katonai nagy méltóságú rangok és hivatalok által századoktól fogva megkülömböztetett Familiának számos tagjai, 's ezek után legközelébről Nemes Posony Vármegye, Fő Méltóságú Gróf Erdődi Pálffy Leopoldnak, ez előtt 2 esztendőkkel (1825-ben Fébr. 24-dikén) történt meghalálózása miatt szenvedett, és már ugyan ezen Fényes Familiának egy tagját, a' halál' keze a' Státustól és Monarkhától ismét elragada. Ugyan is e' hónap' 13-dikán délutáni 3 órakor ki múlt itt Posonyban a' világból Erdődi Pálffy Jó'sef Ő Herczegsége, Cs. K. Valóságos Titkos Tanátsos és Kamarás, Ns Posony Vármegye' Örökös és Valóságos Fő Ispánnya, mej-béli fuladásban, életének 63-dik esztendejében.

„A' boldogútnak önnön rendelése szerént az ő meghidegülttetemei e' hónap' 15-dikén estvéli 6 órakor tsendesen bészenteltetvén, mindjárt azután az ő Komárom Vármegyében lévő Bátorkeszi uradalmába vitették. A' bészentelést a' Vátzi Fő Tisztelendő Püspök Úr, az Ország' számos Rendjeinek, a' N. Vármegye Assessorainak 's minden egyéb Tisztviselőjinek, a' Schloszbergi Ítélszék' minden tagjainak, és a' Herczegi Tiszteknek 's a' többi, jelenlétekben vitte véghez — melly után a' tisztességtevő sereg, előtte városi és Schloszbergi polgári katonaság 's utánna is ezek menyén, a' holt testet, hosz-

szű sort formáló szekerekben, egész a város' határáig, elkísérte.

Ezen szomorú halotti történetről az Istenben boldogult Herczegnek nagy tekintetű és fényes hivatalban lévő idősebb fia Pálffy Antal Ő Herczégse, illy halotti Jelentést osztatott-ki Posonyban és Bétsben sok száz nyomtatványokban: „

„Herczeg Erdődi Pálffy Antal Vereskői Örökös Úr, Detrekői Gróf, N. Posony Vármegye Örökös Fő Ispánya, a' Posonyi Kir. várnak örökös Fő Kapitánya, a' Detrekői, Déveni, Bátorkeszi, Marczelházi Uradalmaknak, és (Austriában) Krumbachnak, Kirchschnagnak, Saubersdorf-nak, Marcheggnek, Heidenreichsteinak, Eisenreichnak és Weisenbachnak Ura, Cs. K. Kamarás a' Szakszoniai Kir. Udvarnál Meghatalmazott Minister és Rendkívülváló Követ, az Austriai Cs. K. ezüst polgári tiszteleti keresztnek birtokosa, az Orosz Császári Sz. Wladimir 4-dik Classisú Rendjének, 's a' Baváriai Kir. Korona Rendnek Rittere, a' maga tulajdon és Hitvese' Leopoldina született Kaunitz Gróf Kisaszszony, Palotás és Csillagkeresztes Dáma' nevében, továbbá a' maga Aszszonyannának Főméltóságú Erdődi Pálffy Karolina Herczegaszszonynak, született Hohenfeld Gróf Kisaszszonynak, Palotás és Csillagkeresztes Dámának nevében, úgy a' maga testvér ötsének Gróf Erdődi Pálffy Miklósnak Vöröskői örökös Urnak, etc, Cs. K. Kamarásnak, a' Toskana Cs. K. Dragonyos Regimentnél Lovas Kapitány-nak és Svadronos Kommandánsnak, a' Portugalliai Sanct Benvenuto d' Avizi és a' Nápolyi Sanct Georgio della Reunione Rendeknek Keresztes vitézének, úgy a' maga testvér hugának Schönfeld Anna Grófné Aszszonynak született Gróf Pálffy Kisaszszonynak nevekben, illendő tisztelettel való jelentést teszen a' maga szívből

szeretett Attyának 's Anyja' férjének, Erdődi Pálffy Jó'sef Ő Herczégse'nek Vöröskői Örökösének, Detrekői Grófnak, a Detrekői, Deveni, Bátorkeszi etc. etc. Uradalmak' Urának, Cs. K. Kamarásnak, Valóságos Titkos Tanácsosnak, N. Posony Vármegye' Örökös és Valóságos Fő Ispányának, a' Posonyi Kir. vár Örökös és valóságos Fő Kapitányának 's Posonyi Grófnak igen szomorú haláláról; ki a' Szent Sacramentumokkal való élés után, folyó 1827 dik esztendőben Aprilis 13-dikán délutáni 3 órakor, életének 63-dik esztendejében, mej-béli fulasztó nyavalyában, az Úrban boldogul elszunyadott.

A' holt test e' h. 15-kén estvéli 6 órakor a' boldogútnak tulajdon rendelése szerint Posonyban tsendességgel szenteltetett-be 's a' Bátorkeszi Uradalomba vitetett-el. Az Exequia' ájtatosságai ugyan Posonyban Apr. 17 dikén délelőtti 10 órakor a' városi Sz. Márton Colleg. templomában tartattak.

E r d é l y.

Kolosvárról Mártz. 23-dikán. — Nem emlékeznek ezen városban, hogy itt valaha olly szélvész vagy Orkán lett volna, mint ezen napon délelőtt és délután, a' melly 22-dikben éjjel kezdődött, 's hova tovább dühösödött, úgy, hogy 23-dikban déltájban a' házakhoz 10—15 lépésre is veszedelmes volt járni, 's már akkor nem is ment-ki más a' házból, tsak a' ki kénytelen volt, attól tartván, hogy a' házokról levert tserép és egyéb kő 's fedél darabok agyon üthetik az embert. Minden féle épületek veszedelemben voltak, hogy földre veri őket a' szél. Némelly fedeleket egészen levetett az épületekről, egy 2 emeletű új háznak 8—9 öl hosszúságú és 6 szélességű fedelét felvévén jóval odébb taszította. Az Óvárban a' Szent Ferencz Szerzeteseinek tornya' bádogos vagy pléhes fe-

delét úgy logatta, hogy minden pillantatban attól féltünk, hogy le fogja vetni; már valami másfél öl hosszúságú részét a' bádog-fedélnek fel is hajtotta volt egy lábnyom szélességre, hanem szerentsére egy kis esső következtén, ez a' szelet egy kevéssé tsendesítette. A' levert tserépfedél az útzakat halmozva borította-el. —

A' város piatzán lévő Romai Catholikusok' anyatemplomával is megérezttette nagy erejét ezen szél, mint hogy azon négy kőlabok közzül, mellyeken egy-egy pyramidalis oszlop állott, kettőt tövestől kidöntöt, harmadikat a' templom' falához támoztotta. Mondják hogy a' Reformátusoknak külső Magyar utzában lévő dészka templomjokat is egészen a' földre terítette ugyan ezen szélvész, mellyet könnyen is el lehet hinni, mert ez egy igen gyenge, nagy fedelű, zsindeles épület volt, melyre a' szél nagy erővel dolgozhatott.

Nagy szerentse, hogy az az égés, a' melly ugyan Kolosváron a' város' közepén Szentegyház-utza' végén ez nap' estvéli 10 órakor támodott, elébb a' szélvészideje alatt ki nem ütött, külömben irtóztató veszedelem érte volna a' várost. Így tsak egy ház 's vagy három istálók égtek-el, mellyet a' Vacquant Reg.je béli Örző katonaság' és jó polgárság' szorgalmatos oltásának, részint pedig annak is köszönhetni, hogy az esső a' gyuladás előtt jótskán megáztatá volt a' házfedeleket.

Brasso vidékiről Mártz. 17-dikén 1827.

Korán derülő, vissza telülő Tavasz: — — Keménytelünk zuzmorás-szakállát, Böjtelőnek utolsó napjai rázni, — Böjt-másnak kedves szellőzéssel fel virult napjai pedig még a' szurkosfenyvesek fagyánatis engesztelni kezdék; már a' Patsirták

magasztaló zengedezéssel hívogatják vala Csordássainkat és Ekésseinket a' fel elevenült Természetnek pázintos mezeire; — 's a' városiak, a' roppant Butzesdi-havasoknak Éjszakahonnyaljába nyitott ablakokkal napolnak, és Majalisi pifpafolással sétálnak vala László Királyunknak Czenki ösvényein: — — midőn mára viradolag a' Hónak olly özöne borittá el földünket, melynek untignevekedő rőfös-vastagságától irtozik az ember! — — a' Vének egymásközött szörnyülködve beszél-lik, hogy Tavaszra kelve még illy havazatot nem értenek, — — tegyük félre az Ekét, — takarítsuk meg az iziket, tám még nyilosrol is virágozik, — mondanak szomorán egymásnak!! — —

Oh! de engem ezen Hó-özönnél sokkal nagyobb rémítéssel lepe-meg a' Magyar Kurírnak ugyan az napon vett 19-dikszá-
mú darabja, melyből polgári dobogással kellete olvasnom, hogy a' Hazának virágít egymás sorjába melly engesztelhetetlen zordonkodással hervasztja-le a' Halál! — — Te, könnyörületlen Csontváz!! — hát az Anyának első fijával való elragadása nem elég áldozat vala-é? — hanem még a' meg hagyott második és egyetlenegy Fiától is meg kelle fosztanod Dátzia Festetittzét, Hallerkői Gróf Haller Jánost?? — — ezt a' Nemesteremtést, ki ugy is mint ember, ugy is mint polgár, az Istennek-ké-
pit igazán viseli e' Földön; — — ki nem külső, — hanem belső fényű polgárko-
dással, — és jó Fiak nevelésivel való igaz szolgálatjára szentelte fel egész életit a' Hazának!! — — Nagypolgár! mély bánatidba zokogó részvétellel kéri a' Teremtőt velem együtt a' Hazának minden igazfia, hogy Tégedet új nemzéssel, — 's Teben-
ned a' kesergő Hazát halhatatlan Halle-
r-ekkel vigasztalja-meg!!! — — —